

Eva Hudáková sa narodila v roku 1963, býva v Turni nad Bodvou, ale jej druhým domovom je materská škola v Budulove, kde už 20 rokov úspešne vyvíja svoju pedagogickú a riadiacu činnosť.

Je vydatá, manžel Janko pracuje ako živnostník pre USS. Spolu majú 2 deti - Evičku a Janka a už aj 6 vnúčat.

Základnú školu navštevovala v Turni nad Bodvou a potom nastúpila na strednú pedagogickú školu do Levoče.

Prvé miesta jej pedagogického o pôsobenia boli škôlky v košických mestských častiach v Poľove, na Furči a v Ťahanovciach. Tam získala množstvo cenných poznatkov, ktoré naplno zúročila v Budulove, kde nastúpila v roku 1999. Prvé 3 roky tam pôsobila ako učiteľka a v roku 2002 nastúpila na pozíciu riaditeľky, ktorú vykonáva dodnes. V roku 2014 úspešne obhájila aj svoju atestáciu.

Vo svojej práci využíva všetky získané vedomosti, ktoré z si dopĺňa priebežným vzdelávaním, či už v metodike prístupu k deťom, v manažmente školy, v inováciách v didaktike alebo v environmentálnej výchove. Práve tá posledne menovaná oblasť je tou dominantnou, v ktorej Evička dosahuje trvalým úsilím a mravenčou prácou mimoriadne výsledky. Dlhodobo už 8 rokov pracuje na projekte Zelená škola. Počas jej pôsobenia sa budulovská materská škola s dvojjazyčnou výukou stala na jednu z vyhľadávaných škôlok v širokom okolí. Ako jedna z mála nezápasí s kolísajúcim záujmom a má sústavne 100% obsadenosť.

Angažuje sa na občianskom poli- aktívne spolupracuje so základnou organizáciou Csemadoku, so ženskou speváckou skupinou Búzakalász, a v rodnej obci Turňa bola 16 rokov aktívnou poslankyňou. Počas jej pôsobenia v Budulove sa postupne prestaval interiér školy, previedla sa čiastočná rekonštrukcia a úprava detského ihriska - či už za pomoci zriaďovateľa alebo - ak chýbali financie - tak aj svojpomocne.

Eva Hudáková oplýva vysokým pracovným nasadením, zodpovedným prístupom k deťom, kolegom ale aj k životnému prostrediu, ktoré s láskou a osobným príkladom vstúpuje najmladšej generácii.

Árpád Ternei - snáď sa neurazí, za prívlastok starší - sa narodil v roku 1939 v Moldave nad Bodvou. Tohtoročný jubilant býva celý svoj život v Moldave nad Bodvou s manželkou Máriou Magdou - tiež sa hádam neurazí ak familiárne povieme Magduškou. Spolu majú dve deti, dcéru Francišku - ktorá pokračuje v rodinnej kaderníckej tradícii po mame a syna Arpáda - umelca a klaviristu. Rodinné hodnoty zveľaďujú a úspechy v umeleckej dráhe žnú aj dvaja vnuci.

Základnú školu ukončil v Moldave nad Bodvou a potom začal navštevovať Strednú priemyselnú škola s vyučovacím jazykom maďarským v Košiciach, kde zmaturoval v roku 1959.

Po ukončení štúdií začal pracovať v Tatravagónke Poprad odkiaľ nastúpil na základnú vojenskú službu a po nej nastúpil v roku 1960 na pracovisko Strednú poľnohospodársku technickú školu v Moldave nad Bodvou. Tam pôsobil ako učiteľ - pedagóg viac než 34 rokov.

Aktívne pôsobil v Csemadoku - takmer 10 rokov bol predsedom základnej organizácie v Turnianskej Novej Vsi.

Od mladi bol aktívnym divadelníkom, tanečníkom a oplýval láskou k spevu a hudbe, ktorú s láskou šíril a vstúpil nielen do svojich detí ale aj všetkých naokolo. V Moldave v rámci Csemadoku viedol aj spevokol.

Bol aktívny aj na poli športu a pôsobil aj v dorasteneckom futbalovom družstve, ktoré v tom čase dosahovalo mimoriadne výsledky.

Po prvých slobodných voľbách po nežnej revolúcii sa stal poslancom mestského zastupiteľstva a vykonával aj funkciu sobášiaceho.

Medzi svojimi kolegami a žiakmi, študujúcimi na tejto škole z územia celého Slovenska bol mimoriadne obľúbený. A to nielen pre svoju odbornosť, ale tiež pre ľudský prístup, empatiu, pochopenie a jeho povestný zmysel pre humor. Z tejto školy odišiel do dôchodku zo zdravotných dôvodov.

Dodnes sa pravidelne zúčastňuje na stretnutiach nielen svojich tried, ale je aj „zvoleným čestným triednym učiteľom,, u tých ročníkov, ktoré už nemajú svojich triednych učiteľov.

František Greguš

Pán František Greguš sa narodil v roku 1945 v Kežmarku a vyrastal spolu so svojimi súrodencami v rodine štátneho zamestnanca. Je ženatý s manželkou Annou, s ktorou majú dve deti.

Po ukončení Strednej priemyselnej školy odbor strojárstvo dostal umiestenku ako technik do Bavlárskych závodov V.I. Lenina v Ružomberku. Odtiaľ narukoval na vojenskú základnú službu do Tábora, do školy dôstojníkov v zálohe.

Po jej skončení nastúpil do zamestnania vo VSŽ Košice odkiaľ odišiel pracovať do Vojenského opravárenského závodu v Moldave nad Bodvou. Tu pracoval v rôznych funkciách dlhých 37 rokov, odkiaľ odišiel aj do dôchodku.

Popri zamestnaní vo svojom voľnom čase rád športoval. V 70-tich rokoch minulého storočia hral futbal za TJ Jednota Moldava nad Bodvou.

Najviac ho však lákal volejbal, kde bol jedným zo zakladateľov volejbalovej hry v Moldave nad Bodvou. Popri aktívnom športe ho zaujala funkcia rozhodcov a preto si urobil rozhodcovský kurz - získal licenciю prvej ligy a neskôr extraligy mužov a žien. Po zmene spoločenských pomerov v Československu bola obnovená členská základňa Matice slovenskej a v Moldave bol v roku 1991 znovu založený Miestny odbor Matice slovenskej. V roku 1994 bol František Greguš zvolený za predsedu a túto funkciu vykonáva do dnešného dňa.

Zo spoločnej iniciatívy vedenia miestneho odboru vzišlo aj prepožičanie čestného pomenovania po 1. predsedovi Matice slovenskej Štefanovi Moysesovi pre moldavské gymnázium v roku 1998.

Pod jeho vedením výbor MO MS v za uvedené obdobie dosiahol nemálo úspechov - spomeniem len známy Matičný ples, Dni Matice slovenskej, súťaž v speve ľudových piesní, podujatie pre jubilantov a iné. Stál aj pri zrode detského speváckeho súboru Matičiarik a spoluorganizoval športové súťaže, z ktorých sa volejbal stal ročníkovým turnajom.

Za dlhoročnú činnosť pri naplňaní národného programu Matice slovenskej mu boli udelené rôzne ocenenia, ale medzi najvyššie patria: pamätná medaila MS, medaila Cyrila a Metoda a najvyššie ocenenie MS „Zlatá cena Matice slovenskej“.

Vzájomné porozumenie a spolupráca v meste je jeho osobným krédom a cieľom pri všetkých aktivitách organizovanými MO MS, k čomu vedie aj celú členskú základňu MS.

Réka Harajdová

Réka Harajdová sa narodila v roku 2002 v Šaci. Vyštudovala základnú cirkevnú školu blahoslavenej Sára Salkaházy v Moldave nad Bodvou a v súčasnosti je študentkou Športového gymnázia v Košiciach.

Svoju kariéru začala v bojových športoch v marci 2014 ako členka klubu Taekwon-do & kick box v Moldave nad Bodvou. Jej prvá súťaž sa uskutočnila 4.októbra 2014 v Jászberényi na medzinárodnom pohári VI. Lehel Vezér cup v Taekwon-do, kde hneď získala striebornú medailou, o rok na to nasledovala zlatá v Budapešť - na SPIRIT-OPEN a v roku 2016 v Jászberényi skončila s trojnásobným prvenstvom Memorial Cupu a ako najlepšia kadetka.

V auguste 2016 reprezentovala krajinu na majstrovstvách sveta v kick boxe v Dubline, a vrátila sa so striebornou medailou ako vicemajsterka sveta v kategórii Kick-light - a s 3. miestom v kategórii Light contact.

V tom istom roku sa stáva členom QUARD kick box klubu v Košiciach.

V roku 2017 získala dve bronzové medaily na Majstrovstvách Európy WAKO v Macedónsku v dvoch kategóriách a o rok na to v tých istých pretekoch v Taliansku skončila druhá.

Na majstrovstvách Európy, ktoré boli usporiadané v septembri tohto roku v maďarskom Győri obsadila 3. miesto v kategórii K-1 - 52kg.

Svoju kariéru posilnila aj víťazstvami svetových pohárov v Budapešti, Innsbrucku a v Prahe. V európskom pohári KARLOVAC EUROPEAN CUP a na Slovensku sa stala majsterkou republiky vo svojich oboch kategóriách v roku 2016 a 2017.

V roku 2019 už získala prvú cenu aj na SLOVAK OPEN INTERNATIONAL KICKBOXING TOURNAMENT už v kategórii žien.

Réka Harajdová je vsúčasnosti - aj napriek svojmu mladému veku - jedna z najúspešnejších športovkýň v našom meste.

Štefan Matis

Štefan Matis sa narodil v roku 1974 v Moldave nad Bodvou, kde chodil aj na základnú školu a kde dodnes žije spolu so svojou manželkou Laurou. Vyštudoval odbor cestovný ruch na Baníckej fakulte Technickej univerzity v Košiciach, kde získal inžiniersky titul. Už od detstva ho priťahovala príroda a zaujímali ho najmä vtáky, ktorým sa venoval intenzívne. Vo svojich 15 rokoch spoznal Dr. Miroslava Fulína, tiež moldavčana, ktorý ho svojím mentoringom priviedol k systematickej vedeckej práci zameranej na výskum avifauny, získaniu krúžkovacieho povolenia, ale aj k publikačnej činnosti. Pre Štefana bola však vždy najdôležitejšia ochrana prírody a na tú sa zameriaval pri všetkých svojich ornitologických aktivitách. V roku 1998 založil prvý ornitologický stacionár na Slovensku pri obci Drienovec, ktorý je zameraný na systematický výskum vtácej migrácie v jarnom a jesennom období.

Jeho vášeň k prírode sa stala aj jeho zamestnaním a dnes už 15 rokov pracuje na Správe národného parku Slovenský kras ako profesionálny ochranár.

Štefan sa pred 25 rokmi začal venovať špecifickej málo prebádanej skupine živočíchov - netopierom. Stal sa „pionierom“ vo výskume netopierov na východnom Slovensku, v lete monitoruje ich výskyt najmä v sakrálnych objektoch a v zime sa venuje ich sčítavaniu v jaskyniach a priepastiach. Táto časť jeho aktivít si veľmi dobrú znalosť jednotlivých druhov netopierov, ktoré musí určovať často vo veľmi náročných podmienkach. Pri návštevách priepastí sa často stáva, že

sa sčítanie netopierov doplní aj o záchranu zvierat - tak ako tomu bolo aj minulého roku, keď zachránil srnu, ktorá by bola bez ľudskej pomoci uhynula. Fotografia srny v ruksaku na Štefanovom chrbte na horolezeckom lane spustenom do priepasti na sociálnej sieti obletela snád' celé Slovensko a dojala veľké množstvo ľudí.

Vďaka Štefanovej práci sa darí výborne nielen netopierom, dažďovníkom ale ďalším druhom chránených živočíchov hlavne v Slovenskom krase. V rámci svojej práce sa špecializuje aj na zisťovanie populácie týchto živočíchov v bytových domoch na sídliskách a v prípade rekonštrukcií a zatepľovacích prác navrhuje vhodné kompenzačné riešenia, konzultuje so staviteľmi a investormi a kontroluje dosiahnuté výsledky. Málokto vie, že takmer každý bytový dom v Moldave má okrem svojich ľudských obyvateľov aj tých zo zvieracej ríše, ktoré vďaka týmto odborným riešeniam žijú s nimi v úplnej symbióze.

Štefan Matis je občanom mesta Moldava nad Bodvou už 45 rokov a svojimi aktivitami presahujúcimi hranice mesta a kraja robí dobré meno svojej komunite doma aj v zahraničí.

András Demko sa narodil 1958 vo Veľkej Ide. Základnú školu ukončil v miestnej Základnej škole s vyučovacím jazykom maďarským. V rokoch 1973-1977 navštevoval Priemyselnú školu s vyuč. jazykom maďarským v Košiciach odbor-silnoprád, kde maturoval s vyznamenaním. Inžiniersky diplom získal v roku 1982 na Technickej univerzite v Košiciach. Pracovať začal v blízkych Východoslovenských železiarňach, v dnešnom U.S.Steel, kde pôsobil ako projektant až do roku 2019. Je rozvedený, otec dvoch dospelých detí Gabriely a Tamása a starým otcov troch vnukov. V súčasnosti býva v Moldave.

Je členom viacerých spoločenských organizácií: Csemadoku od roku 1973 a to v miestnej organizácii vo Veľkej Ide a v predsedníctve regionálnej rady tejto organizácie od roku 1974. Vo Folklórnom súbore Ilosvai Selymes Péter zastával viaceré funkcie od organizátora cez vedúceho súboru, riaditeľa, ale aj sólistu - hudobníka a speváka.

Je zakladajúcim členom Veľkoidanského súboru zachovávanie tradícií, Čerehátskeho ľudovomeleckého spolku, moldavského zmiešaného speváckeho zboru Vox Columbella, amatérskeho divadelníckeho kruhu TUKOR pri OZ ROVAS ako aj turnianskej divadelnej skupiny VÁT-LAK.

Aktívne vstupoval aj do občianskeho života vo svojej obci vo Veľkej Ide, bol tajomníkom MNV, 6 volebných období poslancom obecného zastupiteľstva a o tom, že svoj mandát plnil svedomite a zodpovedne svedčí aj to že vo voľbách 4x po sebe získal v obci najviac hlasov.

Ako angažovaný organizátor viacerých spoločenských podujatí ale aj iniciátor zbierky na pamätník pre obeť II. svet. vojny získal najprv bronzovú medailu a v roku 2014 Cenu za osvetu Csemadoku.

Ako aktívny umelec spevák a recitátor, či už vo folklórnom súbore alebo samostatne reprezentoval ľudovú kultúru Maďarov z Čerehátu v Budapešti, V Győri, V Szepsiszentgyörgy, Bálványosi v Segedíne a inde.

Ako úspešný spevák sólista ale aj a talentovaný recitátor tiež získal množstvo špeciálnych ocenení a zaradení do kategórií v súťažiach Bíborpiros szép rózsa, v súťaži Mihály Tompu v prednese poézie a prózy a Súťaže v prednese rozprávok Arnalda Ipolyiho.

Andrej Demko je jedným z najzanezaných členov Csemadoku, ktorý svojimi aktivitami v oblasti národnostnej kultúry a vzorne a úspešne reprezentuje nielen seba, ale aj svoju obec, mesto Moldavu a jej široké okolie a šíri tak naše dobré meno doma v zahraničí.